

GLASNIK MAJKE BOŽJE VINAGORSKE

God. XIII. Vinagora, travanj—svibanj—lipanj 1944. Br. 4.—6.

Vinagorskoj Božjoj Majci

*U sunnoj dolini kro se sada proljeva; Kraljice mira, Kraljice Hrvata,
Svima pogled, Majko, do neba ne odje; Molimo naše goste sa ko jata;
S poljana ratnih vapaj je velik, Diši se k neba sa svija strana
Lomi se cement, još čvršći čelik. Da spasiemo dušu kad nam obrana!*

*Kraljice mira moje Te milijoni; Sirotica tješi, umiruće spasi,
Danju, noću, strah su svakom avionu. Mržnja noću narodima ugasi!
Daj mira svietu, uništi idole, Vinagorska Majko s Tvojega dvora
Čuvaj nam crkve, kuće, bolnice, škole! Željuga mira nek dođe nam zora!*

*Kristalne suze teku nam niz lice, Hrvati opet krunit će Tebe,
Duše nam čvrste ko snažne posnice, Eto tog kad oslobode sebe,
Nestaju životi mladi i stari, Hranu Ti i slavu dati žele,
Plodovi uma, umjetničke stvari! Stari i mladi Hrvati vele.*

Ivan Borovina

Seljačka buna na Vinagori

13. i 16. LIPNJA 1944.

*Pritisnuto jače
Sve to više skače!*

oć je stara poslovice i stoput dokazano:
»Pritisnuto jače, sve to više skače!«
Druga opet poslovice vali: »Svaka sila
za vremena.« Još se veli i ona: Nije sva-
ko zlo za zlo« i »Nevoija gola, najbolja
škola!«

U našoj hrvatskoj poviesti ima-
demo više slučajeva, da se previše
pritisnulo, pa je i previše odskočilo.
Jer se previše naše seljake pritiski-
valo i tlačilo, došlo je više puta do se-
ljačkih buna. Jer svaka je sila za vre-
mena i konačno i strah imađe svoje
granice! Pa kad se nekog previše

tišti, tlači i strahuje, jedanput mu dodija, pa kud puklo da puklo! Dalje se ne
može! I plašenje i grožnje i strahovanje sa smrću jednom imađe granice. I ubi-

janje ljudi u šumi i likvidiranje ljudi, koji isto ne misle, ne može uvijek trajati! A ubijanje seljaka i mirne seljačke sirotinje ne može doći do smirenja! I seljaku, premda voli svoj dom, svoju obitelj, svoju grudu, dodija većno strahovanje i dnevne prietnje s likvidiranjem. Strah imade granica, osobito kod čovjeka, koji i živi i vjeruje u život na drugom svijetu! Ako je tako, onda ubij me! Ne bojim se tebe, koji ubijaš tijelo, ali duše ne možeš ubiti. Tako nas uči Isus Krist i sveta vjera, a toga se držao i pokojni vođa Hrvata, kad je rekao: Tijelo mi mogu ubiti, ali duha ne! To je bilo pred očima i vodi najveće seljačke bune Matije Gubca. Borio se protiv krivice, protiv naslija onih, koji su nasilno vladali, koji su čovjeka-kuneta držali ne za stvar Božji, nego za blašće, koje možeš uvijek ubiti, kad ti se hoće. Matija Gubec dignuo se protiv zla, a za pravicu i pravu slobodu čovjeka, koji je diete Božje. Svoju borbu temeljio je na Božjem zakonu, a svećenici, osobito župnici, bili su mu oslon i duhovna podpora. Zato u cijeloj seljačkoj buni nijednom župniku nije pala ni vlas z glave! Dignuo se Gubec, dignuli se Zagorci, jer već je bilo svega dosta i previše. Digli se motikom i kosom, goloruki na oružane, pa kud puklo da puklo!

Seljačka buna svoje vrste je ove godine i na Vinagori. Tko imade imalo zdrave pameti, taj se može lako uvjeriti, da ta seljačku bunu nije nitko upri- ličio, niti organizirao i nitko udesio! Narod se sam dignuo i sav narod, svi žup- ljani, bili jedne misli, jedne volje i jedne odluke: župnika ne damo ubiti! Kroz cijelu zimu napadalo se župnika po sastancima i skupštinama (»mitingima«). Na jednom se sastanku reklo, da ga treba ubiti. Seljaci se samo pogledali, što je to! Od straha nitko se nije ufao prigovoriti. Tek jedna žena — sirotinja i udovica rekla je: »To pa ne! Velečastni ni niš kriv!« Na vijećanjima omladine (»konfe- rencijama«) spominjalo se više nepoćudnih ljudi, a osobito »onog popa na Vina- gori, koji moli za mir i ima velik upliv na narod.« Konačno je jedan važniji drug rekao na Duhove otvoreno: »vašeg popa Vukina treba ubiti i ubit ćemo ga!« Sad je bilo svim župljanima, seljacima, jasno za čim se ide, što se hoće i što će se jednog dana dogoditi. A kad su čuli, da su u noći, na najveći blagdan, Duhove, odveli poznatog i objubljenog župnika Marcela Novaka iz Tuhelja, pustili ga, pa opet prije velike mise odveli, onda su već i djeca znala, što će biti! Cijel kraj od Rogateca do Klanjca, od Krapine do Podčetrtka, sve je bilo napeto, sve je očekivalo svaki čas strašnu viest, da je župnik tuheljski, pa žup- nik vinagerški nađen negdje u šumi mrtav! Kipjelo je u župi Tuhelj, kipjelo još jače u župi Prištin, a prekipjelo je u sredini, u župi Vinagora! I kad je neki drug negdje u Gori odao, što će biti, a župnika 13. lipnja nije bilo iz Marinaca odmah kući, nastala je uzbuna u Maloj pa Velikoj Gori. Seljaci ostavili sve: i polja i livade i vinograde i bježi na Vinagoru. Počeli zvoniti na uzbunu, sad se uzbunila i sva druga sela i juri sve prema Marinacima. Jedni rekli: »Uхватili ga u Marinacima!« drugi: »Odveli ga u šumu!«, a treći već: »Ubili ga!« »Ajde svi, da ga oslobodimo ili barem mrtvog nademo!« Zveri, zveri jedne! Zato smo ih celu zimu hranili! Niš nemamo, jemo bez soli i bez masti. Goli smo i bos! Sad nam još hoćeju župnika ubiti. Dođe z njima! Ili mi ili oni! Za živeti nam već i onak ni!« Ovakvi i još oštriji povici padali su, dok je preko tisuću ljudi jurilo prema Marinacima. Jedni okolo cestom, drugi poljskim putem, treći po- preko, četvrti pretraživali svaki grm, svaku šumicu. I kad su u Pavlovcu čuli od drugova, da se župnik odvezao živ i zdrav u Sopot, nisu im vjerovali. Htjeli ih motikama zatući i da nije brzo jedan na dvokolici javio, da je župnik živ i u miru, bili bi ih motikama i sjekirama zatukli! A kad su u Sopotu došli ravno pred župnika, pa ga vidjeti živa i zdrava, tko bi mogao opisati, tko izreći ono

čuvstvo, ono veselje, ono suze, ono zahvaljivanje Bogu i Majci Božjoj?! Župnik se u prvi čas začudio i nasmijao takvoj zabuni! Ali kad je vidio stotine zdvojnih župljana, muževa u ozbiljnim godinama, očeva velikih obitelji, ljudi izpaćenih od križeva života, kako su sve ostavili i galoruki spremni u borbu u smrt, za svog pastira, oblio ga suze, plakao ko malo dijete, tješio i mirio svoje dobre i predobre ovčice! Ali tko će tolike ljude ogorčene do skrajnosti i tlačene cielel zimu, tko će ih umiriti? Pridružila se njma i daljnja sela i ajde svi na Vinagoru, da vide taj narodni sud! »Ako se neprestano govorilo: Narod će suditi, pa nek sada sudi! Mi ćemo suditi! Mi smo narod, a ne dvojica trojica!« I kad je došlo preko tisuću ljudi na Vinagoru, zatražili od župnika da služi večernjicu i odpjeva Tebe Boga hvalimo. Bila je već noć. Zapalili u crkvi sve do zadnje svijeće. Žene i djeca u crkvu, a muškarci pred župnim dvorom skupštinu i dogovor. Dogovor bio, da se župnika cielel noć čuva, a čim bude što opasno, da zvone zvona na uzbunu, a onda da pojuri sve na Vinagoru. S obom motike, sjekire, vile i kose! »Ili mi ili oni! Već je svega dosta! Oni dolje, živio župnik! Nek pucaju, nemaju toliko kugla, koliko je nas! Bismo videli, kaj buju jeli?!« I čuvali su župnika cielel noć od 13. na 14. lipnja. Cielel drugi dan teško radili, a cielel noć na Vinagori na straži. Čuvali ga tri noći za redom, dok nisu 16. po podne župljani došli po njega i odveli ga samu na sigurnije mjesto!

U petak 16. lipnja na god Srđca Isusova došlo nešto naroda i na drugu misu. Misu je služio župnik. Ali nakon podizanja raširio se šapat po crkvi, da se »drugovi« vratili. Sve se razbježalo kući da javi. I za pola sata već zvonu zvono sv. Mihalja u Sopotu na uzbunu! Župljani, seljaci, ostavili sve! I njive i livade, i sieno i štrcanje vinograda, pa bježi, juri na Vinagoru! Došli iz doljnjih sela na Vinagoru, htjeli u zvonik da i tu zvone na uzbunu. Straža ne da! Navale žene i rekle: »Zvone smo mi kupili i mi bismo zvonili!« Udri zvonik na uzbunu. Nastala još veća uzbuna i oni iz Gore trči na Vinagoru. Straža ne da, vraća natrag! Ali župljani skoči kroz grmlje i kroz šumu pa na Vinagoru. Župni dvor zatvoren, župnik se ne javlja. Pojurili na »komandu«, pitali: »Gdje je župnik? Župnika nam dajte ili ih u zemlju zabijemo!« Župnika nisu mogli dati, kad ga nisu imali. Ogorčenje sve veće. Narod više, plače i grozi se! Drugovi odmah u pripremu. Puške i parabele u ruke! Strojnicu kod kule sv. Roka pa prema seljacima pred župnim dvorom, koji su na njih vikali, grozili im se i otvoreno im govorili, da se neka gube s Vinagore! Konačno provalili župljani kroz gornja vrata u župni dvor, našli župnika, pograbili ga i vukli da neka samo ide. »Proč, proč, velečasni! Ubili vas buju! Ne pitaju niš, ak ste kaj krivi! To su zveri, to nisu ljudi! Mi vas nemoremo čuvati, kad smo golih ruk! Pielamo vas kamgod hoćete. Makar tja u Zagreb. Samo se vugnite z Vinagore. Glavno da ste živi, bute već nazaj došli! Idemo z vami v Toplice, tam je naša vojska! Pratimo vas svi. Samo hote.« Župnik je rekao narodu, da je sad u njihovim rukama, pa nek rade i nek ga vode kuda hoće! Htio reći par rieči mjesto operuske i oproštaja, ali kad je vidio par drugova u blizini, rekao im da se maknu. Narod udri vikati na njih. Par mladih župljana odmah skočili pred župnika, da ga zaštite od kugle i strpali ga u podrum, da ga ne bi kugla pogodila. Jedan drug se zabunio i izlenuo: »Na lomaču s njimi!« Župljani vikali: »Pucajte, ak se vupate! Strojnica vam ni dosta! Hitro vam bu municije znenkalo!« I sam Bog je čuvao, a Marija Vinagorska nije dopustila, da se lije i da teđe nevina krv njezinih vjernih Vinogorčana! Župnik zašao s podruma na hodnik, a župljani svi oko njega, da ne nastrada. Otpratili ga s Vinagore. A djeca ogorčena kamenjem natjerala dva stražara. Preko tisuću žuljara odpatilo

se sa župnikom iz Vinagore. Starci, djeca i bolešljivi razilazili se kućama, a ostali izdržali do kraja. I bosni, gladni i poderani dopratilo je njih 501 svog župnika pješke čak u Tuheljske Toplice! Jedni, koji su izdržljiviji, vratili se odmah natrag, a drugi sljedeće jutro. Svi pak rekli župniku, da u nedjelju neka bude opet na Vinagori, bude li Vinagora osigurana. Drugi dan po podne župnik htio u Zagreb, ali kad je u Začretju čuo da se prilike promijenile ne samo u Pregradi, nego i na Vinagori, vratio se natrag. I već sljedeći dan u nedjelju 18. lipnja služio i pjevao sv. misu za svoje drage i vjerne ovčice pred oltarom velike i jake pomoćnice: Majke Božje Vinagorske. Ispunilo mu se ono: »U Tebe se Majko uzdam, ne ćeš me ostaviti!«, kao i početne riječi u sv. misi one nedjelje: »Bože moj, u Tebe se uzdam, ne daj da se zastidim!« Sree Iusovo i Majka Božja pomogli su! Hvala im!

Crkva Majke Božje Vinagorske dobila je još jedan slikani prozor

CRKVA Majke Božje Vinagorske dobila je krasan dar, lep ures, a to je još jedan slikani prozor. Slikani prozor za crkvu Majke Božje Vinagorske poklonio je g. Slavko Ljubić iz Sv. Klare. Poklonio je prozor kao dar obitelji Dragutina Ljubić (svog otca) koji je rodom Vinagorčan, a odselio se u Stupnik. Slikani prozor postavljen je na desnoj strani (kraj kora). Slika prikazuje Zaruke bl. Djevice Marije. Na slici su tri lica, liepo izrađena, i to bl. Djevica, sv. Josip i starozavjetni svećenik. Josip

i Marija dali si ruku, a svećenik ih blagoslivlja. U pozadini prikazano je Marijino svetište na Trsatu. Ispod jednog luka vidi se samo svetište Majke Božje Trsatske, a ispod drugog luka Frankopanski grad na Trsatu. I crkva i svetište vjerno su prikazani, a sve je tako izvedeno, da čini vrlo liepu pozadinu, pozadinu samim zarukama. Boje slike su blage, ugodne i svietle, tako da nije u crkvi pretamno.

Dvorac Poredje — Mala škola

Višeput je u ovom Glasniku M. B. V. bilo spomenuto, da u župi Prištin (općina Hum na Sutli) postoji t. zv. Mala škola u dvorcu Poredje. Dvorac Poredje nalazi se na divnom položaju, na jednoj malej visoravni, od kuda se širi divni pogled na dio Zagorja i veličanstveni pogled na susjednu Štajersku. Dvorac je na osami, usred krasnog polja i šarenih livada, a u blizini liepe šumice, prirodnog perivoja. Oni koji su odabrali to mjesto i taj položaj za dvorac, imali su i ukusa i velikog smisla za prirodu Božju. — U tom dvorcu, izdaleka dvorcu priče, nalazi se Mala škola (dječje obdanište za djecu iz bližnjih sela i zaselaka. Malu školu otvorilo je 1942. god. Ministarstvo Udružbe. Malu

bilo je 138, večernjica 77, a križni put 10.

U Sopotu bilo je prošle godine 161 tihih sv. misa, 93 pjevanih i 2 svećanih, ukupno 256. Večernjica 51, križni put 13, a propoviedi 54.

U Pavlovcu bilo je prošle godine 16 tihih sv. misa 6 pjevanih i 2 svećanih, ukupno 24. Križni put 3 propoviedi 7. U 1942. god. bilo je sv. misa ravno 100.

U Marincima bilo je prošle godine 200 tihih sv. misa, pjevanih 56, a svećanih 2, ukupno 258. Večernjica 47, križni put 7, propoviedi 31.

U cijeloj župi Vinagora bila je prošle godine svega sv. misa tihih 706, pjevanih 458 svećanih 36 sveukupno 1194. Večernjica 175, križni put 33, a crkvenih govora i propoviedi 230. Bilo je

dakle svega ukupno više, nego koje godine, što postoji crkva i župa Vinagora! Hvala Bogu i velikoj našoj Pomocnici bl. Dj. Mariji. Neka bude sve na veću slavu Božju, čast bl. Dj. Marije, a na spas naših duša!

6) Brojidba sv. pričesti. Prema broju podijeljenih sv. pričesti može se donekle prosuditi i vjerski život vjernika. U prošloj je godini podijeljeno sv. pričesti: na Vinagori 15.246 dakle za 1315 manje nego u 1942. g. Marjak je radi toga, što su župljani s kapelama išli na sv. pričest. Tako je u Sopotu podijeljeno 5.488 pričesti, u Pavlovcu 382, a u Marincima 7.101 pričest, ukupno 28.217. Višak bi dakle bio od 1942. god. za 8.589, ali su u Marincima pričestivani većinom susjedni župljani, pa će biti višak tek za koju tisuću.

III. ŠKOLSKE VIESTI

1. »Sopotska gimnazija«. Tako možemo zvati tu školu već radi razlike i da se znade o čemu se barem donekle radi: Sviju daka, koji su polagali tu školu i privatno učili za gimnaziju bilo je 16. Jedni su polagali ispit u Krapini, njih je bilo 11 većinom djevojčica, a drugi u Zagrebu na I. klasičnoj gimnaziji. Od sviju, što su polagali prošle ih je s vrlo dobrim uspjehom 2, s dobrim 9, 1 dovoljnim, a s popravkom 3. Glavno da nije niti jedan propao. Svakako je to veliki uspjeh, jer su to seljačka djeca, pa kad vide, prviput profesora, pola zaborave što su naučili. Ali pravo uzevši, djeca su naučila mnogo jer su imala redovitu obuku i točno učili. Časne sestre dale su si vrlo mnogo truda, osobito č. s. Stanislava Šokčević, koji je sve to vodila i najviše podučavala. Na jesen će, ako Bog da, nastaviti! Da djeca svrše barem dva razreda, a na godinu, bit će valjda konac ratu, poslalo bi ih se u grad u redovitu školu.

2. Pučka škola Sopot i Vinagora

U Sopotu je obuka svršila početkom srpnja, jer se držala skroz cijelu zimu. Djeca su ne samo imala školu bez prekida, nego su i vrlo točno polazila. Bili su, a k tome gđa ravnateljica se ne šali. Ak je škola, onda je škola! I u školu se mora ići. »Delat buš još dosta, kad buš velik, samo ak buš šteti! Jer je obuka bila redovita, svršila su djeca svu gradu, a i uspjeh je vrlo dobar. Na Vinagori produžena je obuka na cijeli srpanj: Na 23. lipnja bio je na Vinagori izvjestitelj ministarstva prosvjete g. Sabolić i odredio, da se obuka nastavi do konca srpnja. Na taj način moći će se svršiti još nešto gradiva. Na Vinagori nije se naime obuka držala kroz par mjeseci. A radi pomanjkanja odjela, a još više obuće, djece su slabo dolazila u školu. Radi istog razloga ostalo je više djece neispitane, pa će morati ponavljati razred. Ponavljanje razreda (tumplanje) ne će mu naškoditi, jer i onako su još sla-

I. CRKVENE VIESTI.

1. God Crkve M. B. V. Crkva Marije Vinagorske posvećena je Majci Božjoj od Pohoda. Zato je god crkve M. B. V. na 2. srpnja. Ove je godine pao egod crkve u nedjelju. Tog je dana mnogo župljana pristupilo sv. izpoviedi i pri-česti. Bilo je dakako više sv. misa. — Osim župne sv. mise bile su i dvie tih misa, a u pola 12 svečana (levit) misa. Svečanu je misu pjevao veleč. Kolenc, a posluživali su: Rukelj i Kodrić.

Na god crkve imade svoj god i gla-sba M. B. V. Zato je glasba rano u jutro svirala budnicu, a zvana su sve-čano zvonila „jutarnjenu“. Pucanje iz mužara dakako da je izostalo i ove go-dine, jer je pucanja već svaki sit. Bilo ga je dosta i previše! Proslava god župne crkve prošla je liepo i potpuno mirno!

2. Donatovo god kapela sv. Donata u Pavlovcu slavi se svake godine 7. ko-lovoza. I ove je godine bilo vrlo liepo vrijeme, pa je sve obavljeno onako lie-po, kako smo i svi željeli. Rano misu u 7 sati pjevao je veleč. Kodrić Vilim iz Sopotu, a održao je i propovied. Ve-liku je misu, koja je bila svečana, pje-vao i držao propovied veleč. Kolenc. Velika se misa služila kod vanjskog oltara a naroda je bilo preko tisuću. Prije velike mise bila je procesija iz Sopotu i iz Marinaca. Posluživali su kod svečane mise veleč. Kodrić i klerik Jagodić Drago iz Pavlovcu, a pomagao je i domaći župnik.

3. Posvetilo u Sopotu slavi se vd davnine na zadnju nedjelju u kolovozu. Da li je kapela sv. Mihaela u Sopotu posvećena, to se nezna. Bit će da je samo blagoslovljena kao i mnoge žup-ne crkve. Blagoslov je valjda bio na tu nedjelju i tako se na tu nedjelju drži

neko prošćenje. Tog su dana bile u So-potu dvie sv. mise, Rano je pjevao i držao propovied domaći duhovnik vel. Vilim Kodrić, a veliku je pjevao i dr-žao propovied veleč. Leopold Kolenc iz Marinaca.

4. Posvetilo crkve Majke Božje Vina-gorske.

Spomendan posvećenja crkve Marije Vinagorske slavi se svake godine kao glavno prošćenje u nedjelju po Maloj Gospi. Crkve M. B. V. posvećena je 10. rujna 1713. god. po senjskom bi-skupu Adamu Benediktu grofu Ratkaj. Do lantske godine slavila se godišnjica posvećenja u nedjelju po Maloj Gospi, kao i Ime Marijino. Po odredbi duhov-ne oblasti slavi se godišnjica posveće-nja na sam dan posvećenja t. j. 10. ruj-na svake godine, bez obzira da li pada na nedjelju ili ne. Vanjska i glavna proslava ostaje i dalje na nedjelju. — Molenje brevijara misa i spomeni ozmi-ne posvećenja vrši se od 10. do 17. rujna.

Ove je godine godišnjica posvećenja pala baš na istu nedjelju i isti dan kao i 1713., t. j. 10. rujna na nedjelju po Maloj Gospi. Dakako da smo to liepo i koliko se može, svečano proslavili. — Dan prije navještala su zvana veliki i svečani dan. U jutro pak svirala je cr-kvena glasba budnicu po Vinagori. Pu-vanje mužara dakako, da je i ove go-dine izostalo. Čemu trošiti, kad drugi dosta pucaju, a k tome smo pucanja već svi siti i presiti! Taj je dan bilo više sv. misa. Župna u pola 8 pjevana i propovied. U 11 s. bila je tiha misa, služio veleč. Kolenc, u pola 12 s. sve-čana procesija, propovied i svečana (le-vit) misa. Svečanu je misu pjevao vel. Božić Leo iz Desinića, a pomagali su

Umrta je bila i kao djevojka i članica Marijine kongregacije. U samostan je stupila 1942. a sljedeće se egodine obukla u redovničko odijelo. Međutim nebeski ju Zaručnik brzo pozvao k sebi. Umrta je od zarazne bolesti u samostanu u Blatu 10. srpnja prošle godine. Umrta je potpuno mirna i zadovoljna s Božjom odlukom. Njezina je smrt bila teška smrt nedužnog djeteta Marijinog. Ispunilo se ono, da kakogod je eu samostanu teško živjeti, ali se zato liepo, lako umira. Dragi Isus neka primi njezinu žrtvu i njezin prerano pokošen život kao žrtvu za njezino selo, za našu djevojku, i za cijelu župu i za cijeli naš narod Hrvatski. Da nam Bog dađe mnogo redovničkih zvanja! P. u m.!

5. Poginuli vojnici:

Ljudevit Hostić.

Nedokučivi su putevi Gospodnji. Bog ima svoje osnove i svoje gospodarstvo. Tri dana nakon smrti svoje sestre č. s. Darije, t. j. 13 srpnja 1943. utopio se u Bosni njezin brat Ljudevit Hostić Ljudevit sin Ljudevita i Antonije Hostić iz Marinača, utopio se kod Kupanja. Služio je u Bosni kao domobran. Preminuo je u 22. godini. Počivao u miru!

Dragutina Hlupić

Rodom je također iz Marinača. Otac mu je Stjepan Hlupić. Poginuo je u borbi 21. srpnja prošle godine i zakopan je u Hrv. Kostajnici. Preminuo je u 24 godini. Počivao u miru!

Ignac Bedeniković

U noći od 13. na 14. kolovoza ove godine ranjen je u svom selu Sopotu Ignac Bedeniković, pripadnik narodne zaštite. Prevezen je u bolnicu u Zagreb, ali mu nije bilo pomoći. Umro je u vojničkoj bolnici u Zagrebu. Ignac Bedeniković sin je Franje i † Apolonije. Izg. sebe ostavlja ženu i četvero djece. Preminuo je u 41. godini. Počivao u miru!

6. Pokojni pretplatnici Glasnika. Kroz zadnju godinu dana preminulo je više pretplatnika Glasnika M. B. V. Kako točno ne znamo dana, to navodimo samo mjesto, prezime i ime.

U Zagrebu preminuli:

Budički Zlata, Gavazzi dr. Artur, Klaić dr. S., Gogita Ferdo, Werner Ivan, Kovačić Josip i Freudenreich Marija.

U Varaždinu:

Magdić dr. Anto, Jagatić Katarina i Galešić ing. Anto.

Iz drugih mjesta:

Butura Marija u Vel. Gortci, Kiš dr. Marko u Krapini, Jambrešak Marija u Krap. Toplicama i Buček Anka u Virovitici.

Za sve ove pretplatnike, kao i za one za koje nismo saznali, služit će se zadušnice na Vinagori.

Pokoj vječni daruj im Gospodine! Svjetlost vječna neka im svijetli! Počivali u miru Božjem!

Darujte za crkvu Kraljice mira!

Darove prima Župni ured Vinagora. Darovi se mogu slati čekom župnog ureda Vinagora br. ček. 32 141.

VII. GRADEVNE VIESTI.

Kakogod su svakojake prilike i neprilike i kakogod nema ili se vrlo teško dobije građevnog tvoriva, ipak se nešto radi i gradi. Giblje se, giblje, glavno da se ne miruje i da se barem nešto učini. Možda ne ćemo mi to niti upotrebljavati, a možda će ipak ostati i doći iza nas. Valjda će toliko imati smisla u glavi, da će znati ono upotrijebiti i izkoristiti, što su drugi priskrbili. Zato radimo i ne gubimo dana!

1. **Samostan u Marincima.** Samostan u Marincima, koji služi i za Malu školu, ipak je gotov, svršen. Uređen je toliko, da su se 1. kolovoza časne sestre u njega mogle useliti. Izvana dakako nije ožbukano, ali iz nutra je u redu. U prizemlju je soba za Malu školu, kuhinja i smočnica. Kuhinja imade lepi i zidani štednjak. U prvom katu opet je veća soba, spavaonica časnih sestara, radna soba i spremište za hranu i stvari Male škole. Sa sjeverne strane uz cijelu kuću imade hodnik, (veranda) vrlo prikladan za obavljanje različitih poslova. Samostan imade i malu gospodarsku zgradu s 1. j. svinjac i kokošnjac. Drvena zgradica, ali prikladna za tu svrhu. Oko samostana je velik prostor za dječje igralište, a iznad crkve vrt dobro ograđen, komad njive i dvorište za perad. Malo po malo sve se skrpalo i lepo uredilo.

2. **Preuređivanje gospodarske zgrade u prostorije za stan.** Lanjske godine preuređena je jedna prostorija u žup. gospodarskoj zgradi za dućan. Sve godine preuređuje se još par prostorija. U tim prostorijama bit će soba za poštu, stan s nuzprostorijama i dvie prostorije bilo za mesnicu, bilo za što drugo. Gospodarske su naime zgrade na Vinagori dosta velike, za današnje prilike i prevelike. Već godinama stoje prazne i bez porabe. K tome su tik uz

put k crkvi, pa nije niti lep izgled. Zato se sada preuređuju u prostorije za ljepšu, zgodniju i potrebniju porabu. Bit će ljepši izgled i veća korist i župljanima i župnoj nadarbini. Dakako da to stoji lepih novaca. Ali ako nas bude, već će se isplatiti, a ako nas ne bude, neka drugi uživaju. Možda će za nas izmoliti barem koji Ošmaš. Uređivanje prostorija, bude li se dobilo dasaka za pod, bit će gotovo do kraja listopada. Za zahvalnu medjelju, kad dolazi mnogo susjednih župljana na Vinagoru, bit će za njih velika novost i promjena.

3. **Što je s vodozvodom?** S vodozvodom smo napredovali u godinu dana baš ništa! Tamo smo gdje smo bili iani u jesen. Prilike su bile takve, da se sa svim poslovima prestalo. Da nije bilo kojekakvih neprilika, bio bi vodozvod gotov do Nove godine (1944.). Sve bi pak do danas bilo bezuvjetno gotovo! Ali; Ki bi, Da bi, bila su dva kranjska grofa! U srpnju je župnik bio radi toga u Zagrebu, da se polože cijevi barem do onuda, do kuda se voda sama diže. I. j. tik pod Vinagoru. Pročelnik gosp. ing. Bouša odmah je bio zato, da se radi barem do strojarnice. Sa svoje strane išao je vrlo na ruku i uredio glade navjere, da se može s poslom nastaviti. G. pak ing. Sinkovec imao je doći na Vinagoru, ali ga nema pa nema! I sada svi čekamo i gledamo u te crne cijevi, kad će voda po njima na Vinagoru! Lako bi te cijevi gledali i sanjali o vodozvodu, kad bi bilo barem nekakve vode na Vinagori. Ali ove godine malo kiše i preušilo sve! Pa i cisterna dječjeg doma (Siročišta). A kako je to lako i ugodno biti s 35 djece, pa bez kapije vode u kući. Voda nema, pa nema. Sve se izpraznilo i nema druge, nego ajde daleko pod

3. studena u Vrhima: Mihalj Vinković, muž † Marije, u 70. godini.

23. studena na Vinagori: Roza Pavlinac, žena Alberta, u 69. godini. Sprovod uz pratnju glasbe i s pogrebnom misom.

1. prosinca u Stipernici: Ana Kajba u 78. godini.

Počivali u miru!

4. Srebreći pir.

Dvadesetpetgodišnjicu vjenčanja — srebreći pir proslavila su 23. studena dva ženidbena para. Srebreći pir sla-

vili su baš na isti dan, na koji se prije 25 godina vjenčali, t. j. na 23. studena. Štefan i Tončika Lazički (Mala Gora, župa Vinagora) imali su još lane 31. I. dijamantni pir, t. j. šestdesetgodišnjicu vjenčanja. (»Štefan još dođeju i na Vinagoru, ali Tončika već ne moreju!«)

Svečari tog dana bili su: Bosnar Slavko i Cilika r. Bosnar, iz Melovice (Vrhl) i Krivec Karlo i Sanda r. Bosnar, iz Martišaveš. Proslava je bila skromna i na tiho, ali ipak lepo. Mladenci oba-

dva para, došli su na misu i sv. pričest. Misi su prisustvovala i njihova djeca, u koliko su kod kuće. Misa je bila pjevana na njihovu nakamu, a na koncu mise odpjevali svi zajedno Tebe Boga hvalimo. I župnik i vjenčani kum i svi čestitari zaželjali im, da dočekaju zlatni pir u zdravlju i pravom miru Božjem!

5. Petnaestgodišnjica župnikovanja na Vinagori proslavljena je još tiše nego desetgodišnjica! Kakva su čurna vremena, iko bi se na to zjelo, a svečar je o tom šutio! Petnaestgodišnjicu proslavio je pjevačom zahvalnom misom. A da je tog dana 15 godina što upravlja župom Vinagora saznala su tek pod večer djeca Doma i časne sestre, kad im došao spomen sličice podieliti. Drugi dan dobila su spomen sličice najprije djeca škole Sopot, jer je u Sopotu bio prvi doček prije 15 godina i prva večernjica novog upravitelja župe. Nakon soptske školske djece dobila su sličice i ostala školska djeca, a u prvu nedjelju adventa 3. prosinca svi vjernici, koji su bili na misama na Vinagori. I tako je ovaj put kalendar prevario ne samo društva, nego i glasbare! Ali ništa zato! Tako je bolje: bez vanjske svečanosti, a više molitve, da bude dobar pastir, a župljani dobre ovce svog pastira! A jer su vremena takva, da »Bog zna ak k letu, budemo na svetu« napisano je na dnu spomen sličice jedna mala molba: »Bio sam pastir vaš, izmoli za me Očenaš!« Pa premda vama čitateljima nije bio duhovni pastir, ipak Vas moli, da biste i Vi za njega izmolili koji Očenaš. Doći će dobro i njemu i Vama!

Crkveni odbor, župnik, dječji dom i Glasnik M.B.V. žele svima dobročiniteljima, da im bude blagoslovljena i

Sretna Nova Godina!

Krist Kralj Mira i Marija Kraljica Mira neka nam dadu, da nam ovu godinu svane i dođe mir Božji!